

**Διαμαρτυρία των περιοίκων των εκκλησιών του Αγίου Μάρκου και της
Παναγίας Ερυθιανής στον Υπουργό Εσωτερικών για να παύσει οριστικά ο
ρουκετοπόλεμος**

Στις αρχές Νοεμβρίου πενήντα κάτοικοι της περιοχής γύρω από τις εκκλησίες του Αγίου Μάρκου και της Παναγίας Ερυθιανής απηύθυναν εξώδικη διαμαρτυρία στον Υπουργό Εσωτερικών, Παναγιώτη Σκουρλέτη, στην Υπουργό Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Όλγα Γεροβασίλη, και τον Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών, αρμόδιο για θέματα Προστασίας του Πολίτη, Νικόλαο Τόσκα, διαμαρτυρόμενοι για το μικροπολιτικό παιχνίδι ικανοποίησης συμπολιτών, οι οποίοι επιθυμούν τη συνέχιση του εθίμου του ρουκετοπόλεμου εις βάρος των περιουσιών τους και της σωματικής τους ακεραιότητας. Το ακριβές περιεχόμενο της εξωδίκου διαμαρτυρίας με ημερομηνία 14.11.2016 είναι το ακόλουθο.

Με έκπληξη και απορία παρακολουθήσαμε τον Ιούνιο του 2016 τη μικροπολιτική προσπάθεια για νομοθετική νομιμοποίηση του «ρουκετοπόλεμου» βεγγαλικών μεταξύ των ενοριών του Αγίου Μάρκου και της Παναγίας Ερυθιανής στο Βροντάδο της Χίου. Η μικροπολιτική αυτή προσπάθεια επιχείρησε να εμπλέξει τον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, προκειμένου να νομιμοποιηθεί μία παράνομη συνήθεια που καταχρηστικά και αδόκιμα αποκαλείται «έθιμο». Και τούτο ενώ εδώ και πολλά χρόνια η διεξαγωγή του ανεξέλεγκτου αυτού «εθίμου» πλήττει βάνουσα και χυδαία όχι μόνον τη νομιμότητα, με τη συνδρομή, μάλιστα, των Αρχών που είναι επιφορτισμένες με την τήρησή της, αλλά κυρίως την ασφάλεια, την ίδια μας τη ζωή και την περιουσία μας.

Αν και η πρόσφατη απόπειρα «θεσμικής θωράκισης», όπως αφελώς χαρακτηρίσθηκε από τους θιασώτες του «εθίμου» του ρουκετοπόλεμου, δεν προχώρησε τελικά, φαίνεται ότι συνεχίζεται η προσπάθεια να περιβληθεί ένα «έθιμο» ακραίας αυθαιρεσίας και ανομίας με νομοθετικό μανδύα. Συγκεκριμένα, πριν από λίγες ημέρες κατατέθηκε σχετική επερώτηση στον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης προς τέρψη όσων ψηφοφόρων επιθυμούν να διασκεδάζουν το Μεγάλο Σάββατο με σκηνικό την έκρηξη 150.000 και πλέον παράνομων αυτοσχέδιων βεγγαλικών και φόντο τις περιουσίες και τη σωματική μας ακεραιότητα. Μάλιστα, για να δοθεί επίφαση επιπλέον νομιμότητας στην απόπειρα της «θεσμικής θωράκισης» συστάθηκε πρόσφατα και σύλλογος με την επωνυμία «Φίλοι Βρονταδουσιακών Εθίμων», ο οποίος «μάχεται» αποκλειστικά και μόνο για να αποκτήσει το ανεξέλεγκτο αυτό «έθιμο» νομοθετική κάλυψη.

Για να βάλουμε, ωστόσο, τα πράγματα σε σειρά, οφείλουμε να σημειώσουμε επιγραμματικά τα εξής:

1. Η ανομία που προάγει ο ρουκετοπόλεμος και οι κίνδυνοι για τη ζωή και την περιουσία

Οι υπογράφωντες και οι οικογένειές μας έχουμε τις οικείες απέναντι και γύρω από τις εκκλησίες του Αγίου Μάρκου και της Παναγίας Ερυθιανής στις οποίες εκτυλίσσεται το Μεγάλο Σάββατο ο ρουκετοπόλεμος. Εδώ και είκοσι τουλάχιστον χρόνια, από τότε δηλαδή που οι «ρουκέτες» έπαψαν να είναι αδύναμα αυτοσχέδια βεγγαλικά (που αριθμητικά δεν υπερέβαιναν τις 5.000) και απέκτησαν μεγάλη ισχύ, ταχύτητα και αριθμητικό όγκο (που υπερβαίνει τις 100.000 με 150.000 κάθε χρόνο), η πάλαι ποτέ τοπική συνήθεια εξελίχθηκε σε ανεξέλεγκτη φιέστα. Για χάρη της παράνομης αυτής φιέστας σε μία ιδιαίτερα πυκνοκατοικημένη περιοχή διακόπτεται από την αστυνομία και την πυροσβεστική η κυκλοφορία σε ακτίνα πολλών εκατοντάδων μέτρων γύρω από τους ναούς, απομακρύνονται τα αυτοκίνητα και, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, κανείς δεν τολμά να πλησιάσει τις δύο εκκλησίες λόγω του υψηλού κινδύνου σοβαρού (ακόμη και θανατηφόρου) τραυματισμού. Σκηνικό γι' αυτό το θέαμα είναι τα σπίτια μας, στα οποία παραμένουμε «ταμπουρωμένοι» το Μεγάλο Σάββατο και σε εγρήγορση για τον κίνδυνο πυρκαγιάς και καταστροφών. Πέραν της αγωνίας και της ταραχής μας από την ανελέητη ρίψη 150.000 και πλέον ρουκετών πάνω στα σπίτια μας, τις πολλές καταγεγραμμένες πυρκαγιές και την αποπνικτική από τον καπνό ατμόσφαιρα, οι ζημιές στις περιουσίες μας είναι αμέτρητες: κατεστραμμένες εδώ και χρόνια κεραμοσκεπές, κατεστραμμένοι ηλιακοί θερμοσυσσωρευτές, τρύπιες υδρορροές, μουχλιασμένα από την υγρασία δωμάτια, σπασμένα τζάμια, μπαρουτιασμένοι και κατάμαυροι εξωτερικοί τοίχοι, φθορές στην τοιχοποιία, χιλιάδες πεταμένα ρουκετόξυλα που δημιουργούν μπάζα σκουπιδιών κ.ά.

Κι όλα αυτά παρά τη μάταιη προσπάθειά μας να ληφθούν προστατευτικά για τα σπίτια μέτρα με τοποθέτηση πλεγμάτων, τα οποία όμως δεν μπορούν να μετριάσουν ουσιαστικά το βομβαρδισμό μας από δεκάδες χιλιάδες αυτοσχέδιες ρουκέτες που σε ευθεία τροχιά και με ταχύτητα που ξεπερνά τα 200 χλμ/ώρα στοχεύουν φλεγόμενες τα σπίτια μας. Ουσιαστικά, βιώνουμε ένα σκηνικό τρόμου, στο πλαίσιο του οποίου όχι μόνον απειλούνται η ασφάλεια και η περιουσία μας, αλλά και οι νόμοι γίνονται κουρελόχαρτα (π.χ. ο ν. 456/1976 «Περί φωτοβολίδων και πυροτεχνημάτων») μπροστά μάλιστα στα μάτια εισαγγελικών, δημοτικών, αστυνομικών και πυροσβεστικών αρχών που

παρακολουθούν απαθείς ή ακόμη και χαμογελαστοί, φοβούμενοι μην τυχόν κακοκαρδίσουν τους «θεατές» και ευχόμενοι «και του χρόνου». Και τούτο, μολονότι όλα αυτά τα χρόνια, πέρα από υλικές ζημιές και διάφορους τραυματισμούς, έχουν σημειωθεί και σοβαρότατοι τραυματισμοί που προκάλεσαν μόνιμες βλάβες σε μάτια και άφησαν μόνιμα σημάδια σε σημεία του σώματος. Ενδεικτικά αναφέρουμε τις καταγεγραμμένες περιπτώσεις των Μαρίας Χούμη, Αθηνάς Ρε, Δέσποινας Σκουφάλου, Ισίδωρου Αγιωργούση, Ισίδωρου Φλάμου, Γιώργου Μπάλα και Στέφανου Αρβανίτη, αν και υπάρχουν και πολλές άλλες που αποσιωπούνται «για το καλό του εθίμου».

Φυσικά οι ένθερμοι υποστηρικτές του ρουκετοπόλεμου δεν διακινδυνεύουν κατά κανόνα το παραμικρό, αφού ούτε σπίτι έχουν στην «εμπόλεμη ζώνη», ούτε η περιουσία τους πλήττεται και απαξιώνεται, ούτε την οικογένειά τους έχουν εγκλωβισμένη και τρομοκρατημένη μέσα στο ίδιο τους το σπίτι. Εκ του ασφαλούς είτε παρακολουθούν το θέαμα που εκτυλίσσεται σε βάρος των θιγόμενων κατοίκων, ή κερδοσκοπούν σε βάρος μας (π.χ. ταξιδιωτικοί πράκτορες, ξενοδόχοι), χρηματοδοτώντας μάλιστα τη φιέστα και αδιαφορώντας για την ασφάλειά μας, την καταπάτηση της νομιμότητας, την ψυχική ταλαιπωρία μας, τις αμέτρητες υλικές ζημιές μας και την απαξίωση της περιουσίας μας, με την αμέριστη ανοχή των Αρχών, ή εμφανίζονται ως τοπικοί παράγοντες με βαρύγδουπες δηλώσεις στα ΜΜΕ επιχαίροντας λόγω της δημοσιότητας.

Όλα αυτά φυσικά συνθέτουν εικόνα κατάργησης του Κράτους. Γιατί πώς αλλιώς μπορεί να κατανοηθεί το εξωφρενικό αυτό θέαμα, όταν συνταγματικά δικαιώματα (όπως το δικαίωμα στη ζωή και την περιουσία) αγνοούνται επιδεικτικά, αυστηροί νόμοι (όπως ο ν. 456/1976 «Περί φωτοβολίδων και πυροτεχνημάτων») αντιμετωπίζονται σαν σκουπίδια, υπηρεσίες ταγμένες στην ασφάλεια των πολιτών παρακολουθούν με απάθεια έκνομες δραστηριότητες και δεν επεμβαίνουν, η δημοτική αρχή διαφημίζει τα τεκταινόμενα για να προσελκύσει περισσότερους «θεατές», οι παρανομούντες αποκτούν «δικαίωμα» στην απροκάλυπτη παρανομία, ενώ δύο ιστορικοί διατηρητέοι ναοί που χρονολογούνται από το 19^ο αιώνα, εκατοντάδες άνθρωποι και σπίτια αφήνονται βορά στην οριζόντια ρίψη 150.000 και πλέον φλεγόμενων βεγγαλικών που φτιάχνονται με βάση το κάρβουνο, το θειάφι και το νίτρο.

2. Η μη διεξαγωγή του ρουκετοπόλεμου το Πάσχα του 2016

Μετά από πολλά χρόνια και συνεχείς διαμαρτυρίες και εκκλήσεις προς όλους τους αρμοδίους που αγνοήθηκαν προκλητικά, για πρώτη φορά φέτος, το Πάσχα του 2016, δεν διεξήχθη ο ρουκετοπόλεμος. Κι αυτό γιατί αρνηθήκαμε την

κοροϊδία των δήθεν προστατευτικών πλεγμάτων που τοποθετούσε ο Δήμος μπροστά από τα σπίτια μας, με αποτέλεσμα ο φόβος για μεγαλύτερες ζημιές και θύματα να αναγκάσει τη δημοτική αρχή να μην επιτρέψει τη διεξαγωγή του. Με τον ανορθόδοξο αυτόν τρόπο αποκαταστάθηκε η νομιμότητα και για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες γιορτάσαμε το Μεγάλο Σάββατο υπό φυσιολογικές συνθήκες (αν εξαιρέσουμε τις απειλές των θιασωτών του «εθίμου» σε όσους τόλμησαν να εναντιωθούν στην αυθαιρεσία τους), χωρίς αγωνία για την παρουσία μας, τον κίνδυνο πυρκαγιάς, τη σωματική μας ακεραιότητα και τη δυνατότητα να βγούμε από τα σπίτια μας και να πάμε στην εκκλησία για την Ανάσταση.

3. Οι πρόσφατες πρωτοβουλίες για νομιμοποίηση του ρουκετοπόλεμου

Παρόλο που φέτος προς έκπληξή μας έγινε το πρώτο βήμα προς τη νομιμότητα από τη δημοτική Αρχή, εν τέλει παρακολουθούμε τους τελευταίους μήνες την πελατειακή και μικροπολιτική προσπάθεια να ικανοποιηθούν οι ψηφοφόροι – θιασώτες του «εθίμου» δια της νομοθετικής ρύθμισης, λες κι η ψήφιση από Κοινοβούλιο μπορεί να άρει τον πρόδηλα αντισυνταγματικό, τον καταργητικό της αρχής του κράτους δικαίου χαρακτήρα αυτής της παρέκκλισης!

Όταν είδαμε την προτεινόμενη τροπολογία του βουλευτή Χίου κ. Μηταράκη, πραγματικά απορήσαμε. Η προτεινόμενη προσθήκη παραγράφου 3 στο άρθρο 5 του ν. 456/1976 «Περί φωτοβολίδων και πυροτεχνημάτων» ήταν και είναι νομοτεχνικά αδιανόητη. Θα ακύρωνε ουσιαστικά τον ίδιο το νόμο που βασική του αρχή έχει την απόλυτη απαγόρευση κατοχής και χρήσης φωτοβολίδων και πυροτεχνημάτων. Θα νομιμοποιούσε κάθε σχετική έκνομη δραστηριότητα υπό τον υποτιθέμενο μανδύα του «εθνικού εθίμου», το οποίο πρόχειρα ορίζει ως «δραστηριότητα που επαναλαμβάνεται σταθερά από γενιά σε γενιά και αποτελεί σημαντικό κομμάτι της πολιτιστικής κληρονομιάς της χώρας». Πρόκειται για ορισμό που φτιάχτηκε κυριολεκτικά «στο πόδι». Η προτεινόμενη τροπολογία εξουσιοδοτούσε υπουργούς να νομοθετούν (αποφασίζοντας τι συνιστά «εθνικό έθιμο») κατά το δοκούν υποκαθιστώντας τη Βουλή. Επέτρεπε την ελεγχόμενη (πως άραγε;) κατασκευή βεγγαλικών κ.α. υπό την άδεια της Αστυνομίας (!), δηλ. επιχειρούσε να διατηρήσει την υφιστάμενη αυθαιρεσία με νομοθετική, αυτή τη φορά, επικάλυψη. Έκανε λόγο για «Κανονισμό Οργάνωσης, Λειτουργίας και Διεξαγωγής του εθνικού εθίμου» που ουδείς κατάλαβε πώς και από ποιον θα συντασσόταν.

Συνολικά, επρόκειτο για μία πρόταση χωρίς αρχή, μέση και τέλος που απέδειξε δύο πράγματα: πρώτον, ότι εξ αντικειμένου δεν χωρεί εξαίρεση ή ρύθμιση στην απαγόρευση και όσο κι αν προσπαθήσει κανείς να στρογγυλέψει την παρανομία,

τόσο περισσότερο εκτίθεται σε νομοθετικές ακροβασίες· γι' αυτό άλλωστε και δεν ψηφίσθηκε η τροπολογία. Δεύτερον, ακόμη κι αν ψηφιζόταν, οι εξουσιοδοτικές ρυθμίσεις είναι τέτοιες που η εφαρμογή τους θα κατέληγε ανέφικτη. Κι αυτό γιατί ειλικρινής στόχος της τροπολογίας δεν ήταν να ρυθμίσει ένα θέμα που εξ ορισμού δεν μπορεί να ρυθμιστεί, αλλά να ικανοποιήσει εκλογική πελατεία. Κι όλα αυτά με διακύβευμα αφενός την ασφάλεια και την περιουσία των θιγόμενων κατοίκων και αφετέρου την ευθεία καταπάτηση της εθνικής και υπερεθνικής νομοθεσίας.

4. Τήρηση της νομιμότητας και αποφυγή κάθε επιτηδειας προσπάθειας να νομιμοποιηθούν έκνομες δραστηριότητες

Όσο κι αν η ευνομία δεν είναι επιθυμητή για πολλούς συμπολίτες μας, θεωρούμε ότι ήρθε επιτέλους ο καιρός να εφαρμοστεί χωρίς επιτηδειότητες ο νόμος, να προστατευθούν τα συνταγματικά μας δικαιώματα, να προασπισθούν όλα όσα, αν και αυτονόητα, στερούμαστε με βάρβαρο τρόπο εδώ και χρόνια, και να κατασταλούν όλα όσα παράνομα και ποινικά κολάσιμα λάμβαναν χώρα μέχρι το 2015. Είναι φυσικά οξύμωρο να απευθυνόμαστε στην Πολιτεία αιτούμενοι με αγωνία την εφαρμογή του νόμου· ωστόσο, η εμπειρία μας από την παρατεταμένη ανυποληψία του νόμου είναι οδυνηρή. Σήμερα, μάλιστα, παρακολουθούμε ακόμη προσπάθειες να νομιμοποιηθεί μία επικίνδυνη, παράνομη και ανεξέλεγκτη φιάσκα που δεν έχει καμία απολύτως σχέση με το «έθιμο» που υπήρχε πριν από 30-40 χρόνια. Μέχρι το φετινό Πάσχα, αν και η κατάλυση της νομιμότητας ήταν ακραία, πασχίζαμε να διασφαλίσουμε τα αυτονόητα, δηλ. τα σπίτια μας, το δικαίωμά να μην καούμε ζωντανοί, να ζούμε χωρίς τρόμο στις γιορτές του Πάσχα, να μην καταστρέφουν τρίτοι την περιουσία μας κι εμείς να μην μπορούμε να κάνουμε τίποτα γι' αυτό, και πολλά άλλα που καταγράψαμε ανωτέρω. Το μόνο συνεπώς που ζητούμε είναι η τήρηση της νομιμότητας. Στο πλαίσιο αυτό ζητούμε να μην συνδράμετε σε οποιαδήποτε πρωτοβουλία, νομοθετική ή άλλη, που επιχειρεί στη βάση διαφόρων ιδεοληψιών και επιτηδειότητας να νομιμοποιήσει την έκνομη εις βάρος μας, εις βάρος των αρχών του κράτους δικαίου και εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος, διεξαγωγή του «ρουκετοπόλεμου».

Επείδη, όση νομοθετική εφευρετικότητα κι αν επιστρατευθεί, είναι εξ ορισμού αδύνατη η νομιμοποίηση ενός εθίμου βεγγαλικών, το οποίο βλάπτει με τον πιο απροκάλυπτο, έκνομο και ανεξέλεγκτο τρόπο θεμελιώδη ατομικά μας δικαιώματα και ανελαστικές διατάξεις της εθνικής και υπερεθνικής νομοθεσίας που δεσμεύουν την Ελληνική Πολιτεία.

Επειδή το ζήτημα της ασφάλειάς μας και της προστασίας της περιουσίας μας είναι πολύ σοβαρό για να αποτελεί αντικείμενο μικροπολιτικών και ψηφοθηρικών μεθοδεύσεων.

Επειδή η επιτήδεια προσπάθεια να καταστεί το Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης συμμετόχο στις ως άνω μεθοδεύσεις πρέπει να λάβει τη δέουσα και οριστική απάντηση στη βάση της απαρέγκλιτης εφαρμογής του νόμου.

Επειδή όλες οι εμπλεκόμενες Αρχές θα πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους, να εκτελέσουν το καθήκον τους και να εφαρμόσουν το νόμο χωρίς υπεκφυγή και χωρίς εκδούλευση προς όσους καταπατούν απροκάλυπτα το νόμο.

Επειδή η ανομία που προάγει το «έθιμο» του ρουκετοπόλεμου και οι διαρκείς κίνδυνοι που θέτει για τη ζωή και την περιουσία μας πρέπει επιτέλους να σταματήσουν.

Επειδή δεν θα ανεχθούμε οποιαδήποτε άλλη προσβολή στην περιουσία μας και δεν θα επιτρέψουμε ποτέ ξανά σε οποιονδήποτε τρίτο να παρέμβει σε αυτήν είτε πλήττοντάς την είτε τοποθετώντας οποιαδήποτε πλέγματα ή άλλα «προστατευτικά» γύρω από αυτήν.

Επειδή καμία πελατειακή και μικροπολιτική προσπάθεια, απ' όποιο πολιτικό κόμμα κι αν προέρχεται, θα μας επιβάλει να ανεχθούμε τη νομιμοποίηση της παρανομίας.

Επειδή η τήρηση της νομιμότητας και η εφαρμογή του νόμου είναι αδιαπραγμάτευτα και δεν πρόκειται, στο όνομα της αυθαιρεσίας, να γίνουν πλέον ανεκτές πράξεις που πλήττουν όχι μόνον εμάς αλλά και τις θεμελιώδεις αρχές του κράτους δικαίου και το δημόσιο συμφέρον.

Επειδή ο ρουκετοπόλεμος έχει πάψει προ πολλού να είναι «έθιμο» και αποτελεί εκφυλισμό μιας παλιάς τοπικής συνήθειας που καμία σχέση δεν έχει με τις απαρχές της.

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΛΟΓΟΥΣ

και με επιφύλαξη των δικαιωμάτων μας

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΣΤΕ για κάθε προσπάθεια νομιμοποίησης της διεξαγωγής του «ρουκετοπόλεμου», που παραμένει μία έκνομη, ανεξέλεγκτη και επικίνδυνη δραστηριότητα που μας πλήττει με τον πιο βάνανσο τρόπο.

ΖΗΤΟΥΜΕ την εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας και την προστασία μας, όπως το Σύνταγμα και οι νόμοι επιβάλλουν.

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής εντέλλεται να επιδώσει την παρούσα νόμιμα προς εκείνους στους οποίους απευθύνεται προς γνώση τους και για τις νόμιμες συνέπειες, αντιγράφοντας συνάμα την παρούσα στην έκθεση επίδοσής του.

Οι εξωδίκως δηλούντες και διαμαρτυρόμενοι